

PHÚC ÂM THEO MÁC

LỜI GIỚI THIỆU

- Người ta tin rằng sách này là sách Phúc Âm xuất hiện sớm nhất, có lẽ được viết vào năm 50 sau Công nguyên.
- Được viết cho người La-mã (Rô-ma), vốn có tiếng là những người thích hành động. Nó không tập trung vào chi tiết, nhưng nhanh chóng đi từ sự kiện này đến sự kiện khác trong cuộc đời của Chúa Jesus.
- nhấn mạnh những việc làm của Chúa Jesus hơn là lời nói và sự dạy dỗ của Ngài. Người La-mã thích những người làm việc hay những đầy tớ siêng năng, cho nên Mác đã mô tả Chúa Jesus ở những khía cạnh này trong chức vụ của Ngài.
- Từ “Ngay lập tức” (trong tiếng Việt là “tức thì, liền, vừa khi...”) được sử dụng nhiều lần trong sách này cho thấy những hành động và diễn tiến nhanh chóng trong chức vụ của Đấng Christ. Chẳng hạn trong chương 1, chúng được sử dụng trong các câu 10,12,18,20,21,28,31 và 42.
- Có khá ít trích dẫn từ Cựu ước so với các sách Phúc Âm khác.
Các giáo phụ đồng ý rằng Mác đã nhận nhiều thông tin từ sứ đồ Phi-e-rơ, người nói về Mác như là con thuộc linh của mình (1 Phi-e-rơ 5:13)

Tác giả: Giăng Mác

- Có liên hệ với sứ đồ Ba-na-ba, (Cô-lô-se 4:10.), có thể là em họ của ông.
- Ông trở thành con thuộc linh và người đồng hành của Phi-e-rơ, 1 Phi-e-rơ 5:13
- Ông cũng có đặc ân đi cùng với Phao-lô và Ba-na-ba trong hành trình truyền giáo đầu tiên của họ, nhưng lìa họ dọc đường, Công vụ 12:25 & 13:13. - Vì lý do này, Phao-lô từ chối đem Giăng Mác theo trong hành trình truyền giáo thứ hai của họ, (Công vụ 15:36-41). Sau này Mác được phục hồi và trở nên ích lợi (Cô-lô-se 4:10, Phi-lê-môn 1:24, 2 Ti-mô-thê 4:11)

BỘ CỤC CỦA PHÚC ÂM THEO MÁC

1:1-13

Chức vụ của Giăng Báp-tít (1:1-8)

- Mác đang trích từ Ê-sai 40:3. Chức vụ của Giăng là đề dọn đường cho Chúa (người báo trước)
- Từ “ăn năn” nghĩa là “sự thay đổi của tâm trí” và cũng có nghĩa là “sự thay đổi phương hướng”

- Sứ điệp của Giảng là báp-têm của sự ăn năn.
- Giăng đã đến trong tinh thần của tiên tri Ê-li để làm cho lòng cha trở lại cùng con cái, lòng con cái trở lại cùng cha (Ma-la-chi 4:5-6, Ma-thi-ơ 11:9-14). Sẽ có chức vụ giảng hòa và khôi phục một cách quyên năng vào những ngày sau rốt trước khi Chúa trở lại.
- C7-8, Giảng 3:25-30 Người hầu việc Chúa thật, là những người có sự khiêm nhường trong đời sống mình, luôn chỉ người khác đến với Chúa, và không tìm kiếm sự chú ý về cho mình. Khiêm nhường là một trong những chìa khóa để được Đức Chúa Trời sử dụng trong con phần hưng ngày sau rốt.
- Ê-sai 57:15,66:1-2 – Khi chúng ta khiêm nhường, chúng ta sẽ trở thành nơi ngự của Chúa.

Chúa Jesus chịu Giảng làm phép báp-têm tại sông Giô-đanh (1:9-11)

- Ba Ngôi được miêu tả sinh động trong báp-têm của Chúa Jesus. Con của Đức Chúa Trời, Chúa Jesus Christ, đứng dưới nước. Đức Thánh Linh ngự trên Ngài như chim bồ câu. Và Đức Chúa Cha.
- Chim bồ câu là biểu tượng của hòa bình. Chim bồ câu không có túi mật (tượng trưng cho vị đắng). Chim bồ câu chỉ nhắm vào một mục tiêu –chúng chỉ tập trung vào một đối tượng tại một thời điểm. Chúng chỉ có một bạn đời trong suốt đời chúng.

Sự cám dỗ trong đồng vắng (1:12-13)

- Mác sử dụng từ “*tức thì*”. Mác giới thiệu Đấng Christ như là một người được đưa đến để hoàn thành công việc của Cha ở trên đất.
- Trong đời sống của chúng ta, chúng ta cũng cần có cảm giác *khẩn cấp* giống như Chúa Jesus. Chúng ta chỉ được giao một khoảng thời gian ngắn để hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời cho đời sống mình, và chúng ta muốn theo Ngài hết lòng, không để mình bị phân tâm bởi những điều thuộc về thế gian này (Ê-phê-sô 5:16 – tận dụng thời gian)
- Chính Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn Đấng Christ vào đồng vắng. Rõ ràng, chính Chúa là Đấng đưa chúng ta vào đồng vắng (những kinh nghiệm tâm tối và khô hạn), những cũng chính Ngài là Đấng đem chúng ta ra khỏi đó, hãy nương dựa nơi Ngài. (Nhã ca 8:5)
- Đấng Christ bị cám dỗ trong ba lĩnh vực: thân, hồn, linh.
Thân thể: Ngài cần chứng minh con người thật sự không chỉ sống nhờ bánh mà thôi nhưng nhờ mọi Lời của Đức Chúa Trời.

Hòn: Ngài cần ở một mình và tin cậy hoàn toàn vào sự bảo vệ của Cha thiên đàng.

Linh: Ngài bị cám dỗ để không vâng theo ý muốn của Đức Chúa Cha, đó là con đường thập tự giá và thay vào đó là đi đường tắt trong việc thiết lập vương quốc của Ngài ở trên đất.

- Có những vật báu chứa trong nơi tối mà không thể kiếm được ở nơi nào khác ngoại trừ trong những thử thách ở nơi tối của đồng vắng. (Ê-sai 45:3-vật báu chứa trong nơi tối).
- Nhũ hương nói về đức tin, và một đợc tượng trưng cho sự nhu mì. Trong đồng vắng, đức tin và sự lệ thuộc nơi Đức Chúa Trời đợc phát triển. (Nhã ca 3:6)
- Càng đợc gọi đến chức vụ càng cao, bạn càng kinh nghiệm sự cô đơn. Mục đích của sự cô đơn là để phát triển sự lệ thuộc hoàn toàn nơi Chúa. Là người hầu việc Chúa, chúng ta phải có khả năng đương đầu với sự cô đơn, vì hầu việc Chúa là một công việc rất cô đơn.

GIẢI ĐOẠN ĐẦU TRONG CHỨC VỤ CỦA CHÚA JESUS CHO NGƯỜI GA-LI-LÊ (1:14 - 3:6)

Chúa Jesus rao giảng Phúc Âm của Nước Trời (1:14-15)

- Đây là “thời kỳ trọn vẹn” mà Đức Chúa Trời đã sai Con của Ngài. Đức Chúa Trời có thời kỳ cho mọi sự. Chúng ta phải sẵn sàng, nhưng đó cũng phải là thời điểm trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

Sự kêu gọi trở nên tay đánh lưới người. (1:16-20)

- Chúa Jesus kêu gọi Si-môn (Si-môn Phi-e-rơ) và Anh-rê, hai người đánh cá trở thành tay đánh lưới người.

Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta nghề nghiệp ngoài thế gian, và nó trang bị chúng ta cho chức vụ thuộc linh của mình. Sự chuẩn bị ngoài thế gian tạo cho chúng ta khả năng đảm đương chức vụ.

Tri thức và nguyên tắc mà chúng ta học đợc trong thực tế sẽ đợc sử dụng dưới sự hướng dẫn của Lời Đức Chúa Trời.

- Gia-cơ và Giăng, đang vá lưới (c.19). Giăng có chức vụ tu sửa (chăn bầy). Phi-e-rơ là một người truyền giáo – quăng lưới để bắt cá. Cần có những người truyền giáo để đem con người vào trong vương quốc của Đức Chúa Trời, và cần có mục sư để chăm sóc và nuôi dưỡng họ.

Ê-phê-sô 4:11-15 chức vụ năm mặt

Giáo lý mới (1:21-28)

- Khác nhau giữa sự giảng dạy của Chúa Jesus và các thầy thông giáo và người Pha-ri-si, đó là Ngài dạy có uy quyền. Uy quyền từ Đức Chúa Trời ở trên những ai thực hành điều họ giảng dạy và bước đi ngay thẳng.
- Ma quỷ biết chúng đã bị đánh bại; hy vọng duy nhất của chúng là Cơ đốc nhân sẽ không nhận ra chúng (ma quỷ) đã bị đánh bại.

Chữa lành bà gia Phi-e-rơ (1:21-28)

- Chúa Jesus chữa lành cho bà gia của Phi-e-rơ. Vì vậy, rõ ràng Phi-e-rơ đã lập gia đình. Người công giáo phản đối điều này vì nó mâu thuẫn với niềm tin của họ.

Chữa lành người bệnh vào buổi tối (1:32-34)

- (Công vụ 19:13-16). Ma quỷ biết rõ ai là ai. Chúng biết ai có hoặc không có uy quyền. Các chủ quyền chỉ thuận phục uy quyền của Đức Chúa Trời.

Rao giảng tại các thành phố khác (1:35-39)

- Trong Lời Đức Chúa Trời, ban sẽ thấy những người tao ảnh hưởng trên thế hệ của họ là những người thức dậy sớm vào buổi sáng và trò chuyện với Đức Chúa Trời. (Thi thiên 5:3, Mác 1:35)
- Cả Áp-ra-ham và Giô-suê đều dậy sớm và cầu nguyện.
- Trong hành trình đồng vắng của con cái Y-sơ-ra-ên, khi đám mây của Đức Chúa Trời bao phủ trên trại quân di chuyển, thì dân Y-sơ-ra-ên phải di chuyển cùng với đám mây. Cũng vậy, khi Đức Chúa Trời phán với chúng ta hãy di chuyển, thì chúng ta đừng do dự, ngay cả khi chúng ta đang được phước tại nơi chúng ta đang ở. Khi sự xúc dầu di chuyển, ban hãy di chuyển – ngay cả khi ban đang kinh nghiệm phước hạnh to lớn và thậm chí có thể cơn phẫn hục đang xảy ra tại nơi ban ở ngay lúc này. Phi-e-rơ có cuộc đánh cá lớn nhất của mình khi Ngài phán với ông: “Hãy đến và theo Ta.” (Xuất 33:15 Nếu sự hiện diện của Ngài không đi với chúng tôi)

Người phung được sạch (1:40-45)

- Chúa luôn luôn tôn trọng luật pháp (Ma-thi-ơ 5:17, Lê-vi-ký 15:7,13,15). Ngài nói người phung đi và tỏ mình với thầy tế lễ. Người đàn ông này bị xã hội ruồng bỏ và không thể được tiếp nhận vào trong xã hội cho đến khi nào được sự chấp thuận của thầy tế lễ.
- Lãnh đạo phải di chuyển rất nhanh chóng vì họ có rất nhiều việc phải làm. Mác đã miêu tả Chúa Jesus như vậy. Người La-mã, là người đang nắm quyền

cai trị, họ luôn muốn mọi việc hoàn thành nhanh chóng. Đây là những người mà Mác viết cho. Đó là lý do tại sao Phúc Âm này đầy dẫy những hành động. **Ngay tức thì là từ chìa khóa của Phúc Âm Mác.**

Xung đột tại Ga-li-lê (2:1 - 3:6)

Uy quyền tha thứ tội lỗi (2:1-12)

- Phấn hưng là thế đấy. Chúng ta phải sẵn sàng cho phấn hưng. Chúng ta phải có mối thông công với Chúa, dành nhiều thời gian cầu nguyện và học hỏi lời Chúa, để khi bạn được kêu gọi giảng dạy sứ điệp ngắn, bạn có thể công bố lời từ Đức Chúa Trời. Hãy có tinh thần cầu nguyện để bạn cầu nguyện mọi lúc mọi nơi – luôn luôn kết nối với Cha Thiên Thương của bạn.
- Chúa Jesus biết rõ từng ý định và tư tưởng trong lòng chúng ta. (Giăng 2:24-25). Khi sự xúc dầu gia tăng trên đời sống bạn, bạn có thể đọc được những gì người ta đang nghĩ.
- Đó là những dấu kỳ và phép lạ kéo họ đến các buổi nhóm.

Sự kêu gọi Lê-vi (2:13-14)

- Đức Chúa Trời có công việc quan trọng cho Chúa Jesus làm. Đó là kêu gọi một người-Lê-vi. Ma-thi-ơ (hay Lê-vi) là một nhân vật chủ chốt. Ông trở thành một trong mười hai sứ đồ của Chiên Con và một trong những tảng đá nền của Giê-ru-sa-lem Mới.
- Vào lúc đó, sự kêu gọi Ma-thi-ơ quan trọng hơn sự giảng dạy cho dân chúng. Trong Công vụ 8, Chúa phán với Phi-líp rời khỏi con phấn hưng bắt đầu bùng nổ để đi vào đồng vắng giảng cho một người đặc biệt.
- Trong cánh đồng truyền giáo, bạn phải cầu xin Chúa chỉ cho bạn những lãnh đạo Ngài sẽ dấy lên, bởi vì qua họ bạn sẽ nhân bội chính mình, chứ không phải trong tất cả mọi người. Từ chìa khóa là tái sản sinh.
- Người Do Thái xem thường những người thu thuế. Theo lẽ tự nhiên, Lê-vi phải bị các thầy thông giáo và người Pha-ri-si từ chối. Nhưng ông được Chúa lựa chọn. Chúa thường chọn những người ít có khả năng để làm lãnh đạo những người bị từ chối.
- Chúa Jesus cầu nguyện trước khi chọn mười hai môn đồ.

Chúa Jesus dùng bữa với tội nhân (2:15-17)

Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si chỉ trích Chúa Jesus vì Ngài dùng bữa với tội nhân. Chúa Jesus trả lời họ rằng Ngài đến để chữa lành cho những ai cần thầy thuốc.

Câu hỏi về kiêng ăn (2:18-20)

Chúa Jesus nói các môn đồ của Ngài không thể kiêng ăn khi Ngài còn ở với họ, nhưng khi Ngài về trời, họ sẽ kiêng ăn.

Thêm Mới vào Cũ (2:21-22)

Bạn không thể đổ rượu mới vào bình cũ. Con người nên đi đến nơi có dòng chảy. Nơi trồng cây quyết định việc nó có ra trái hay không.

Con Người-Chúa của ngày Sa-bát (2:23-28)

- Toàn bộ mục đích của ngày Sa-bát là để mang lại ích lợi cho con người. Loài người không phải được tạo nên để phục vụ ngày Sa-bát, mà là ngày Sa-bát phục vụ loài người; và Con Người là Chúa ngày Sa-bát.
- Sa-bát có nghĩa là yên nghỉ. Ngừng lại những nỗ lực của chúng ta. Nỗ lực hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời.
- Chúng ta không được thỏa hiệp các tiêu chuẩn thánh khiết của Đức Chúa Trời về một số điều chúng ta phải linh hoạt. Chủ nghĩa luật pháp thật sự rất nguy hiểm. Đó là những truyền thống của con người.
- Thực sự, những lãnh đạo tôn giáo sử dụng chủ nghĩa luật pháp để điều khiển con người.

CHƯƠNG BA

Chữa lành người teo tay (3:1-5)

- Chúa chữa lành người này trong ngày Sa-bát, Ngài tìm cách phá bỏ sự trói buộc của tinh thần luật pháp mà người Pha-ri-si đang bị vướng vào.
- Chúa Jesus thường xuyên công kích những truyền thống luật pháp của người Pha-ri-si liên quan đến ngày Sa-bát. Nhưng việc tuân giữ nghiêm ngặt của họ hoàn toàn là sự giả hình. Họ thờ phượng ngày Sa-bát hơn thờ phượng Chúa. Họ tạo ra một chúa từ ngày Sa-bát. Sa-bát trở thành thần tượng của họ.
- Truyền thống và Luật pháp làm tấm lòng cứng cõi. “Chữ [nghĩa] làm cho chết, song Thánh Linh làm cho sống” (2 Cor 3:6).

Người Pha-ri-si và phe Hê-rốt lập Hội đồng để giết Chúa Jesus (3:6)

- Người Pha-ri-si và phe Hê-rốt là kẻ thù của nhau nhưng họ hiệp lại với cùng động cơ để định tội Chúa Jesus cách không công bằng và giết Ngài.
- Thông thường khi có sự chia rẽ trong hội thánh, những người từng là kẻ thù với nhau sẽ hiệp lại với nhau vì một lý do chung, tìm cách hủy hoại thẩm quyền của mục sư.
- Nếu bạn theo Chúa, bạn sẽ kinh nghiệm điều này trong đời sống mình.

GIAI ĐOẠN SAU CỦA CHỨC VỤ CHÚA JESUS TẠI XỨ GA-LI-LÊ (Mác 3:7 – 6:13)

Lánh ra nơi bờ biển

Thật ngạc nhiên khi đám đông từ khắp nơi đổ về để nghe Chúa Jesus giảng, đặc biệt khi chúng ta xem xét phương tiện di chuyển của họ trong thời đó (thường là đi bộ hoặc lạc đà). Các thành phố được nhắc đến ở đây thường cách xa nhau cả trăm dặm. Chúng ta sẽ thấy điều này xảy ra lần nữa khi phân hưng đến.

Sự chọn mười hai sứ đồ (3:13-19a)

- Duy nhất Chúa mới có đặc quyền kêu gọi người ta vào chức vụ. “Không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình, nhưng phải được Đức Chúa Trời kêu gọi” (Hê-bơ-rơ 5:4)
- Chúa Jesus muốn tái sản sinh chính Ngài. Ngài cần con người để tiếp tục khai tượng của Ngài. Mười hai người không phải là một nhóm lớn để tiếp tục công việc của Ngài, nhưng chất lượng thì quan trọng. Ngài chỉ được giao cho ba năm rưỡi và công việc phải tiếp tục.
- Thi thiên 109 nói tiên tri về Giu-đa. Mục đích của việc lựa chọn Giu-đa không chỉ để ứng nghiệm kinh thánh về người sẽ phản Chúa, mà còn để cho Đấng Christ có thể biết sự đau đớn mà Đức Chúa Cha đã chịu khi Lu-ci-phe phản bội Ngài.

Đặc điểm của gia đình Chúa Jesus (3:19b-35)

Đoàn dân vào nhà (3:19b-21)

- Con phân hưng dồn dập đến nỗi họ không có đủ thời gian để ăn. Hãy chắc chắn rằng bạn dành thời gian cho việc ăn uống và nghỉ ngơi, vì nếu lãnh đạo kiệt sức, thì phân hưng sẽ kết thúc trong thảm họa.

Cáo buộc Chúa Jesus nhờ chúa quý mà trừ quỷ (3:22-28)

- Vì đố kỵ và ganh tỵ, các thầy thông giáo đã cáo buộc Chúa Jesus nhờ Bê-ên-xê-bun, chúa quỷ mà đuổi quỷ. Điều này thật nực cười vì ma quỷ rõ ràng là kẻ cuối cùng đuổi các quỷ ra khỏi con người.
- Phạm thượng là quy công việc của Đức Thánh Linh cho ma quỷ cho dù người đó hoàn toàn biết đó là công việc của Chúa. Phạm thượng là tội không thể tha thứ.
- Đấng Christ nói về sức mạnh của sự hiệp một. Hội thánh hay một mối thông công (hôn nhân cũng vậy) phải có sự hiệp một thì mới thành công.

Ai là mẹ và anh em ta (3:31-35)

- Lúc này, mẹ của Chúa Jesus đã tin. Các anh chị em của Ngài không tin cho đến tận khi Ngài thăng thiên (Giăng 7: 5, Công vụ 1:14), kể cả Gia-cơ và Giu-đe, hai anh em của Ngài mà sau này trở thành người viết Kinh thánh..

Giăng 7:5 (theo Kinh thánh New Living Translation)

[5] Vì lúc ấy ngay cả các em Ngài cũng không tin Ngài

Công vụ 1:14 (theo Kinh thánh New Living Translation)

[14] Tất cả những người ấy đồng lòng hiệp ý liên tục cầu nguyện với các bà, với Ma-ry mẹ của Đức Chúa Jesus, và với các em trai Ngài.

- Có mỗi nguy hiểm khủng khiếp khi gia đình bạn cố gắng tác động để bạn không thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời cho cuộc đời mình. Hãy cẩn thận đừng để mất phương hướng thuộc linh vì ràng buộc tình cảm. Ba-na-ba giận Phao-lô vì ông không muốn đem Mác, người thân của ông đi cùng họ. Bạn không thể ở bên gia đình nếu Chúa phán bảo bạn làm việc khác.

CHƯƠNG BỐN

Ví dụ về Vương quốc Đức Chúa Trời (4:1-34)

- Hạt giống tượng trưng cho Lời Đức Chúa Trời không kết quả trong đời sống họ vì điều kiện tâm lòng của họ. Toàn bộ bí quyết nằm ở tâm lòng. Tâm lòng chúng ta quyết định việc chúng ta có kết quả hay không.
- Có bốn loại tâm lòng và ba mức năng suất của đất có kết quả được liệt kê: 30 lần, 60 lần, và 100 lần. Nó tùy thuộc vào sự đáp ứng của tâm lòng.
- Có ba cách đánh giá con người: phẩm cách, khả năng, năng suất. Tại ngôi phán xét của Đấng Christ, chúng ta sẽ giải trình với Chúa về đời sống của mình.

Lý do dạy dỗ bằng ẩn dụ (4:10-12)

- Ẩn dụ là câu chuyện che giấu lẽ thật thiêng thương; nó không giải thích lẽ thật. Chúa phán bằng các ẩn dụ để những ai thật sự có tấm lòng muốn biết lẽ thật mới hiểu được. Ngài không muốn cho ngọc trai và những của báu giấu kín cho những người không biết giá trị của chúng.

Ma-thi-ơ 7:6 Đừng ném ngọc trai cho heo

Heo chỉ thích ăn những thứ chúng thích.

- Chỉ những ai thật sự tìm kiếm mối quan hệ với Đức Chúa Trời mới biết lẽ thật vì sự mạc khải đến bởi mối quan hệ.

Giải thích ẩn dụ về người gieo giống (4:13-20)

- Đây là câu chuyện cơ bản nhất trong các ẩn dụ và là chìa khóa để biết cách giải thích các ẩn dụ khác
- Người gieo giống là bất cứ người nào rao giảng Lời của Đức Chúa Trời, được xem là hạt giống. Khi ai đó đang rao giảng, có hoạt động trong vương quốc ma quỷ, tìm cách lấy đi hạt giống đã gieo vào tâm lòng con người. Đó là lý do tại sao chúng ta phải canh giữ tư tưởng lang thang của mình khi người khác đang giảng.
- Nhiều người nghe và nhận lãnh Lời Đức Chúa Trời với sự vui mừng; nhưng vì tâm lòng cứng cõi và nổi loạn, họ trở nên tức giận và trở về lối sống cũ của mình.
- Những người khác nhận Lời nhưng sự yêu mến thế gian làm nghẹt ngòi Lời được gieo và nó không thể sản sinh ra kết quả nào trong lòng họ.
- Tham muốn xác thịt cũng sẽ làm nghẹt ngòi Lời Chúa. Chúng ta phải canh giữ những ước muốn của mình. Hãy thỏa lòng với những gì Chúa ban cho chúng ta, dù đó là nhà, xe, hay thậm chí là một công việc Chúa.
- Người thực sự tự do là người không có ước muốn nào hơn ngoài chính Chúa.
- Loại tâm lòng thứ tư là đất tốt, cõi mở và dễ tiếp thu Lời Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, có một tâm lòng tốt thì chưa đủ. Chúng ta phải kết quả nhiều để đem vào vương quốc Đức Chúa Trời!

Những ai nghe theo sẽ được ban cho thêm (4:21-25).

- Chúng ta không nên che giấu ánh sáng mà chúng ta đã nhận. Chúng ta phải chia sẻ ánh sáng của Lời Đức Chúa Trời.
- Khải huyền chương 2 và 3 nói 2:17 “Ai có tai hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các hội thánh...”

- Chúng ta không chỉ cần nghe bằng đôi tai thuộc thể của mình, mà còn phải nghe bằng đôi tai thuộc linh nữa.
- Tai biết lắng nghe có thể nghe điều Chúa đang phán và có thể hiểu lẽ thật là một trong những món quà quý giá nhất được ban cho con người.

Châm ngôn 20:12 (Bản Kinh thánh New Living Translation)

[12] Tai để nghe, mắt để thấy, cả hai đều do Chúa ban cho.

Gia-cơ 1:22 (Bản Kinh thánh New Living Translation)

[22] Đừng chỉ nghe Lời, phải làm theo Lời, nếu không chúng ta chỉ là những người lừa dối chính mình.

- Chúa Jesus cảnh báo các môn đồ cẩn thận về những gì họ nghe, vì điều chúng ta nghe sẽ sinh ra kết quả trong đời sống mình, hoặc tốt hoặc xấu. Hạt giống xuất sắc sinh ra trái xuất sắc.
- Chúa tiếp tục ban cho một trong những nguyên tắc căn bản nhất trong Lời Đức Chúa Trời. “Ai có sẽ được ban cho nhiều hơn.” (Châm ngôn 1:5,6)

Chúng ta càng khao khát Lời Đức Chúa Trời, chúng ta càng có nhiều sự mặc khải và hiểu biết hơn.

Nhưng nếu chúng ta không muốn nghe Lời Đức Chúa Trời, thì ngay cả những sự mặc khải chúng ta nhận được trong quá khứ sẽ bị lấy khỏi chúng ta và cuối cùng chức vụ của chúng ta sẽ được giao cho người khác.

Châm ngôn 28:9

[9] *Người nào bịt tai không chịu nghe luật pháp, lời cầu nguyện của người ấy đáng ghê tởm*

- Ai biết tận dụng cơ hội sẽ nhận được nhiều cơ hội hơn.

Ấn dụ về sự tăng trưởng của Hạt giống (4:26-29)

Thông thường, khi một người gieo hạt giống xuống đất, nó kết quả tùy theo mùa, và nông dân sẽ không biết nó xảy ra thế nào. Theo một nghĩa nào đó, bạn thật sự không thể kiểm tra sự tăng trưởng của Lời Đức Chúa Trời trong lòng bạn, nhưng dù sao thì Lời Chúa cũng lớn lên.

Ê-sai 55:10-11- Lời Chúa tăng trưởng đúng lúc và kết quả đúng lúc.

Ấn dụ về hạt cải (4:30-32)

Hạt cải là một trong những hạt giống nhỏ nhất, nhưng khi phát triển thì trở thành rất lớn. Vương quốc của Đức Chúa Trời giống như một hạt giống nhỏ, nhưng khi nó bén rễ trong đời sống chúng ta và tăng trưởng, nó sẽ trở nên mạnh mẽ. Đừng khinh dễ những khởi đầu nhỏ, vì ai trung tín trong việc nhỏ sẽ được giao phó nhiều.

Chúa Jesus giải thích các ẩn dụ khi ở riêng với các môn đồ (4:33-34)

Chỉ khi Ngài ở riêng với các môn đồ thì Ngài giải thích các lẽ thật đằng sau các ẩn dụ đó cho họ. Đó là vì điều kiện tâm lòng của con người. Tâm lòng của họ không được chuẩn bị đầy đủ để đón nhận lẽ thật của Lời Chúa.

Châm ngôn 25:2 - Giấu kín việc nào, ấy là vinh hiển của Đức Chúa Trời

Hiểu đúng giáo lý là vấn đề của tâm lòng.

Chúa Jesus nắm quyền thống trị trên quyền lực của ma quỷ (4:35-5:43)

Đẹp cơn bão biển (4:35-41)

Chúa Jesus là Chủ của mọi hoàn cảnh. Ngài chỉ phán: “Hãy yên đi, lặng đi,” thì cơn bão bèn ngừng lại. Chúng ta có sự đắc thắng trên Sa-tan miễn là chúng ta có sự bình an của Đức Chúa Trời trong tâm lòng và tâm trí mình (Rô-ma 16 :20). Sợ hãi cho thấy thiếu đức tin. Khi chúng ta để cho sự sợ hãi đeo bám mình, nó sẽ cướp đi đức tin của chúng ta.

CHƯƠNG NĂM

Người Giê-ra-sê bị quỷ ám (5:1-20)

- Chúa là Đấng cai trị cả thiên đàng và địa ngục. Khải huyền 12:12 – ma quỷ biết thì giờ mình chẳng còn bao nhiêu.
- Chúa Jesus ra lệnh cho chúng nó ra khỏi. Chúng không thể làm gì trừ khi Chúa Jesus cho phép.
- Có 2000 con heo bị ma quỷ nhập vào. Hai ngàn là khoảng thời gian tương đương với thời kỳ của hội thánh được phân bổ. Cuối 2000 năm, tất cả ma quỷ bị đuổi xuống hố địa ngục.
- Người bị quỷ ám nói với Chúa Jesus rằng người đó muốn theo Ngài, nhưng Chúa Jesus nói người đó trở về nhà và nói cho mọi người biết Chúa đã làm gì cho mình. Chúa phán với một số người theo Ngài, nhưng một số người khác thì Ngài phán với họ trở về quê nhà và truyền giáo cho những khu vực đó. Chúng ta phải biết ý muốn của Đức Chúa Trời cho đời sống mình và Ngài muốn chúng ta ở đâu.

- Người này tiếp tục truyền giáo về Chúa Jesus cho toàn khu vực. Người ta tin vì mọi người đều biết anh ta và có thể thấy được sự thay đổi đã xảy ra trong đời sống anh. Anh có lời chứng cá nhân để kể.

Câu nguyện cho con gái của Giai-ru (5:21-24)

- Khi Chúa Jesus vẫn đang nói, có người ở nhà Giai-ru nói với ông rằng con gái ông đã chết. Thường thì mọi thứ trở nên tồi tệ trước khi tốt hơn, và đức tin của chúng ta được thử thách.
- Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giăng là những người thân cận với Chúa nhất. Và bây giờ họ có đặc ân đi cùng Chúa Jesus đến nhà Giai-ru để chứng kiến phép lạ vĩ đại này.

Người phụ nữ bị rong huyết (5:25-34)

Việc chạm vào áo Chúa Jesus không chữa lành cho người phụ nữ này, vì nhiều người cũng đang chạm vào Chúa. Chúa Jesus phán với bà ấy rằng chính đức tin của bà đã làm đã chữa lành cho bà. Không phải phương pháp đem lại kết quả và tạo ra phép lạ, nhưng bởi đức tin và chỉ bởi đức tin mà thôi.

Con gái Giai-ru sống lại (5:35-43)

- Khi Chúa Jesus vẫn còn đang phán, người nhà của Giai-ru nói với ông rằng con gái ông đã chết!

CHƯƠNG SÁU

Bị từ chối ở Na-xa-rét (6:1-6a)

- Những người cùng thời với Chúa Jesus công nhận sự khôn ngoan lớn lao mà Ngài có cùng những lời được ơn mà Ngài nói và họ biết Ngài có quyền năng từ Đức Chúa Trời.
- Sứ đồ Phao-lô cũng nổi tiếng vì sự khôn ngoan và những phép lạ kỳ diệu xảy ra trong chức vụ của ông. Vì vậy, chúng ta có thể nói rằng hội thánh ngày sau rất sẽ được biết đến với hai đặc điểm này – sự khôn ngoan và quyền năng.
- Ê-phê-sô 3:10 – Mục đích của Hội thánh là bày tỏ sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời cũng như quyền năng của Ngài. Trong Đa-ni-ên 11:32 nói rằng “Nhưng những công dân đã biết Chúa sẽ quật cường và lập nhiều thành tích lớn lao.” (theo Kinh thánh bản hiện đại) Nhiều thành tích lớn lao nghĩa là những việc lạ lùng.
- Đúng là người ta có xu hướng khước từ người của mình. Một tiên tri thường được đón nhận ở mọi nơi ngoại trừ quê hương của mình.
- Chúa Jesus cơ bản bị từ chối bởi hai điều: Thứ nhất, Ngài bị từ chối vì Ngài là thợ mộc và không có học vấn ưu tú như của các thầy thông giáo và người

Pha-ri-si. Thứ hai, Ngài không ủng hộ truyền thống của các thầy thông giáo và người Pha-ri-si.

- Lúc này chồng của Ma-ri là Giô-sép đã qua đời. Ma-ri có những đứa con khác với Giô-sép sau Chúa Jesus. Điều này bác bỏ giáo lý về sự đồng trinh suốt đời của Ma-ri.

Sứ mạng của Mười hai môn đồ tại Ga-li-lê (6:6b-13)

- Ma quỷ biết ai có quyền năng và uy quyền, và ai không có
- Chúa Jesus đang cố gắng dạy họ lệ thuộc hoàn toàn nơi Ngài. Chúa không ra lệnh cho chúng ta ở trong sự nghèo khổ, nhưng đơn giản Ngài muốn chúng ta tin cậy và lệ thuộc nơi Ngài.
- Nếu bạn đã được mời ở lại một nơi, bạn không thể chấp nhận lời mời mới vì bạn sẽ làm buồn người đầu tiên đã cho bạn chỗ ở.
- Sẽ không khôn ngoan nếu bạn nhận lời mời đi với người khác khi bạn là người hầu việc Chúa đi thăm viếng một nơi nào đó. Sẽ không khôn ngoan khi bạn đi đến hội thánh nào đó thăm viếng mà không có mục sư của hội thánh đó, tất nhiên là trừ khi ông ấy cho phép bạn. Đó là bởi vì bạn có thể được hỏi câu hỏi mà bạn trả lời ngây thơ, nhưng người hỏi có thể có những động cơ giấu kín phía sau những câu hỏi. Bạn có thể gây nguy hiểm cho thẩm quyền của mục sư bởi câu trả lời ngây thơ.
- Khi một người, một thành phố, một dân tộc khước từ sứ điệp của Chúa, thì họ thực sự đang khước từ chính Ngài, và điều đó mang lại sự đoán phạt cùng sự tằm tối thuộc linh trên khu vực đó.

ĐI KHỎI XỨ GA-LI-LÊ (Mác 6:14 – 8:30)

Giăng bị bỏ tù và sự chết của người (6:14-29)

- Hê-rôt không thực sự là vua, ông là người cai trị xứ Ga-li-lê (một thống đốc người La-mã cai trị một phần tư của tỉnh). Ông hẳn là người gian ác.
- Trong Tân ước có nhiều Hê-rôt. Hê-rôt được nói đến ở đây là Hê-rôt Antipas, con trai của Hê-rôt Đại đế và Malthace. Ông đã cưới Hê-rô-đia, vợ của Phi-líp II, em mình.
- Luật pháp của Môi-se cấm cưới vợ của anh em mình khi người đó vẫn còn sống. (Lê-vi-ký 18:16; 20:21). Đó là tội tà dâm. Hê-rô-đia căm giận vì Giăng Báp-tít lên án hành động tà dâm này. Giăng Báp-tít ủng hộ tiêu chuẩn hôn nhân của Chúa-và ông phải trả giá bằng mạng sống của mình.

- Hê-rốt thích nghe Giăng, nhưng ông không có sức mạnh để sắp xếp lại trật tự cuộc sống của mình, vì không phải trong lòng ông muốn làm như vậy.
- Hê-rốt là người nhu nhược, không có nguyên tắc gì. Thật tệ khi biết điều đúng mà bạn không có đủ đạo đức để làm điều đúng. Nhiều người sẽ đồng ý với các tiêu chuẩn được đề cao trong lời Chúa nhưng họ không ủng hộ chúng vì áp lực đồng trang lứa.
- Hê-rô-đia là một phụ nữ gian ác. Thay vì để lẽ thật thay đổi mình, thì tâm lòng của bà lại trở nên cứng cõi. Bà nói con gái mình xin Hê-rốt cái đầu của Giăng Báp-tít.

Nuôi Năm ngàn người ăn (6:30-44)

- Chúa Jesus động lòng thương xót dân chúng vì họ không có những lãnh đạo tốt. Họ giống như chiên không có người chăn.
- Chúa Jesus phán các môn đồ phải cho đoàn dân ăn. Phản ứng của các môn đồ là một trong những sự vô tín. Họ chỉ có năm cái bánh và hai con cá, nhưng đủ cho Chúa nhân bội. Số năm là số của ân điển, và số hai là số của sự làm chứng. Thật vậy, phép lạ này là sự làm chứng về ân điển thiên thương.
- Khi các môn đồ thu lại những mảnh bánh và cá thừa, thì được mười hai giỏ đầy. Số mười hai là số quản trị, tương ứng với số môn đồ.

Chúa Jesus đi bộ trên mặt nước (6:45-52)

- Chúa đã dùng quyền năng của Ngài với tư cách là Đấng sáng tạo vũ trụ để đi trên biển. Vào thời điểm này biển Ga-li-lê có bề ngang khoảng sáu dặm (9,6km), vì thế Chúa Jesus đi bộ nhiều nhất khoảng ba dặm (4,8km)
- Các môn đồ ở cùng với Chúa Jesus luôn luôn và đã thấy các phép lạ quyền năng của Ngài, bao gồm việc nuôi năm ngàn người ăn, nhưng họ vẫn không tin vì tâm lòng cứng cõi. Bạn có thể ở trong cơn phẫn hưng và kinh nghiệm phẫn hưng nhưng vẫn không có phẫn hưng ở trong bạn.

Chữa lành người bệnh tại Ghê-nê-xa-rét (6:53-56)

- Những ai chạm đến Ngài bởi đức tin đều được chữa lành.

CHƯƠNG BẢY

Những truyền thống vô ích của người xưa (7:1-8)

Lời của Đức Chúa Trời đã bị vô hiệu hóa bởi những truyền thống. (7:9-13)

- Một nhóm các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đến nghe Chúa Jesus. Nhưng họ không đến với tấm lòng cởi mở; họ đến để tìm lỗi. Những người chìm đắm trong chủ nghĩa luật pháp rất hay chỉ trích người khác và luôn tìm thấy điều gì đó sai trái của những người không làm theo cách của họ.
- Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si chuyên chú trọng về sự tinh sạch và thánh khiết bên ngoài nhưng bên trong đầy dẫy sự ô uế. Họ có đủ các loại luật lệ, quy định của luật pháp nhưng thực sự chính những điều đó lại trói buộc họ.

Những truyền thống con người tao ra và thậm chí cả văn hóa đi ngược lại Lời Đức Chúa Trời cũng trở thành sự trói buộc.

- Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si có những quy định, luật lệ, truyền thống không bao giờ hết nhưng lòng họ xa cách Chúa. Đừng thêm ý tưởng riêng của bạn vào sứ điệp thật sự của Đức Chúa Trời. Truyền thống và những ý tưởng riêng của họ ở trên các điều răn của Đức Chúa Trời.
- Chúng ta cần được tẩy sạch khỏi những ý tưởng và truyền thống của riêng mình để chúng ta không làm cho Lời Đức Chúa Trời trở nên không có tác dụng, giống như những gì mà các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đang làm.
- Chúa Jesus phán rằng điều quan trọng là sự thanh sạch và thánh khiết bên trong. Sứ điệp về sự thánh khiết thật không phải ai cũng hiểu được. Nó chỉ dành cho những ai có tấm lòng biết lắng nghe và làm những điều đúng.

Người phụ nữ Sy-rô-phê-ni-xi (7:24-30)

- Một phụ nữ Sy-rô-phê-ni-xi có con gái bị quỷ ám, và bà cầu xin Chúa đũa quỷ ra khỏi con gái mình. Trong câu chuyện tương tự được tường thuật trong Ma-thi-ơ 15:24, Chúa Jesus phán với bà rằng Ngài chỉ được sai đến cho những chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên mà thôi (đó là trước sự sống lại của Ngài). Cho nên, vì bà không thuộc nhà Y-sơ-ra-ên nên bà không đủ tiêu chuẩn để nhận sự chữa lành. Nhưng người phụ nữ này cứ nài xin. Vì vậy, Chúa ban sự giải cứu cho con gái của bà.

Chữa lành người điếc và câm tại Đê-ca-bô-lơ (7:31-37)

- Thuật ngữ *Đê-ca-bô-lơ* dùng để chỉ nhóm mười thành phố và các địa phận của chúng. Tất cả chúng đều nằm xung quanh Biển Ga-li-lê và Sông Giô-đanh.
- Chúa Jesus chữa lành người điếc và câm tại Đê-ca-bô-lơ, việc này khiến danh tiếng của Ngài đồn ra khắp xứ. Chính tại Đê-ca-bô-lơ, nơi Ngài gần như bị

từ chối khi Ngài đuổi quỷ quân đoàn, tuy nhiên sau này Ngài được đón nhận vì người được Ngài giải cứu đã truyền giáo tại khu vực đó.

CHƯƠNG TÁM

Nuôi bốn ngàn người ăn (8:1-10)

- Trong phần hưng, đám đông sẽ rất lớn, và chúng ta phải biết cách tự mình xử lý với số lượng đông người. Chúng ta phải có thể bước đi trong Thánh Linh.
- Chúa Jesus đầy lòng thương xót và luôn quan tâm đến nhu cầu của người khác. Ngài thật sự là Người Chăn Hiên Lành.
- Chúa Jesus dùng bảy cái bánh và vài con cá để nuôi 4.000 người ăn và còn dư lại bảy giỏ thức ăn. Số bảy là số của sự hoàn thành và trọn vẹn. Bốn có nghĩa là toàn bộ (bắc, nam, đông, tây). Ngàn nói về sự dư dật. Cho nên, sự trọn vẹn trong sự dư dật toàn bộ được nhìn thấy trong phép lạ nuôi 4,000 người ăn này.
- Chúa Jesus Christ muốn làm cho chúng ta dư dật trong mọi lĩnh vực của đời sống. Ngài muốn con đường vào thiên đàng của chúng ta được rộng mở. Đức Chúa Trời là Chúa của sự tăng trưởng và dư dật. Khi chúng ta trung tín trong việc nhỏ, Đức Chúa Trời bắt đầu ban cho sự nhân bội và giao phó cho chúng ta nhiều hơn.
- Ê-sai 54:2 nói rằng: “**Hãy mở rộng nơi trại người, giương màn chỗ người ở. Chớ để chật hẹp; hãy giăng dây cho dài, đóng cọc cho chắc!**”
- Từ khóa của thời kỳ sau rốt là đoàn dân đông. Mác luôn luôn nói về đoàn dân đông đi theo Chúa Jesus suốt cơn phần hưng. Ngay cả Đa-ni-ên cũng nói về đoàn dân đông trong những ngày sau rốt. (Xem Đa-ni-ên 11:33; 12:3).
- Chúa Jesus thi hành phép lạ và sau đó tiếp tục làm việc khác mà Cha Ngài đã dành sẵn cho Ngài làm. Ngài không lãng phí một phút giây nào, và chúng ta cũng hãy như vậy. Hãy tận dụng thời gian.

Xin một dấu lạ (8:11-13)

- Người Pha-ri-si xin Ngài bày tỏ cho họ một dấu lạ từ trời nhưng động cơ của họ là để thử Ngài.
- Chúa không làm điều gì cả (dù người Pha-ri-si ép Ngài) vì Cha Ngài không phán dạy Ngài làm. Bạn phải để ý xem khi Đức Chúa Trời sử dụng bạn làm phép lạ thì phép lạ đó do Chúa hay con người điều khiển.

Men của người Pha-ri-si (8:14-21)

- Là lãnh đạo, bạn phải nhân từ khi mọi người quên làm những việc mà họ có trách nhiệm. Chúng ta phải tha thứ cho người phạm lỗi.
- Men trong Lời Đức Chúa Trời tượng trưng cho tội lỗi, sự giả hình, và tà giáo (xem Ma-thi-ơ 16:11-12, Lu-ca 12:1, 1 Cor. 5:6-8). Chúa Jesus nhắc nhở các môn đồ cẩn thận về những giáo lý sai trật và sự giả hình của người Pha-ri-si và đảng Hê-rốt.
- Thiếu hiểu biết thường có thể bắt nguồn từ tấm lòng cứng cõi. Hiểu biết là vấn đề của tấm lòng; đó là lý do tại sao chúng ta phải tập trung giữ tấm lòng mình trong sạch và mềm mại trước mặt Chúa.

Mở mắt người mù (8:22-26)

Đôi khi chúng ta cần cầu nguyện cho người nào đó nhiều hơn một lần. Chúng ta phải bền đỗ trong sự cầu nguyện, giống như Ê-li đã cầu nguyện bảy lần để xin mưa xuống. (1 Các 18:41-46).

Sự bày tỏ Chúa Jesus là Đấng Christ (8:27-30)

Trong Ma-thi-ơ 16:17 Chúa Jesus phán với Phi-e-rơ rằng không phải thịt và huyết tỏ cho ông biết Đấng Christ là Ai, nhưng bởi Cha của Ngài ở thiên đàng. Chúng ta chỉ biết Chúa là Ai nếu như Cha bày tỏ Ngài cho chúng ta. (1 Cor 2:11-16)

HÀNH TRÌNH ĐẾN GIÊ-RU-SA-LEM (Mác 8:31 - 10:52)

Sự thương khó của Đấng Mê-si—Lời tiên tri lớn đầu tiên về sự thương khó (8:31-33)

- Chúa Jesus bắt đầu bày tỏ cho các môn đồ về sự thương khó đang đợi Ngài tại Giê-ru-sa-lem.
- Chúa phải quở trách Phi-e-rơ vì ông không kiên định. Một phút ông có sự bày tỏ Chúa Jesus là Con của Đức Chúa Trời, và Chúa tuyên bố phước hạnh trên ông và cho ông chìa khóa của vương quốc thiên đàng (Ma-thi-ơ 16:17-19). Phút sau, lòng ông dấy lên sự kiêu ngạo, mở cửa cho Sa-tan bước vào trong một lúc ngắn ngủi và nói qua ông. Phi-e-rơ đã trách Chúa vinh hiển! Phi-e-rơ nghĩ ông biết nhiều hơn chính Chúa.
- Sa-tan nói qua Phi-e-rơ, cố gắng thuyết phục Chúa đừng đi đến Giê-ru-sa-lem để bị đóng đinh.
- Thập tự giá được định trước khi lập nền trái đất. Sa-tan biết rằng nếu Chúa Jesus lên thập tự giá thì nó sẽ bị đánh bại. Đó là lý do tại sao Sa-tan làm tất cả mọi điều nó có thể để ngăn cản Chúa Jesus lên thập tự giá.

Những đòi hỏi khi muốn đi theo Chúa Jesus (8:34-38)

- Để theo Chúa chúng ta phải từ bỏ chính mình (ý muốn, kế hoạch, quyền lợi và ước ao của chúng ta) và vác thập tự giá của riêng mình (được thiết kế riêng).
- **Con đường thập tự giá, là con đường chiến thắng chính mình và kẻ địch, đòi hỏi phải từ bỏ những tiện nghi và yên ổn.**
- Thập tự giá và thử thách trở nên lớn hơn khi chúng ta trưởng thành và tăng trưởng.

CHƯƠNG CHÍN

Núi hóa hình (9:1-8)

- Những ai thân cận nhất với Chúa sẽ thấy Ngài trong sự vinh hiển của Ngài và có kinh nghiệm giống như vậy.
- Ê-li và Mô-i-se, hai người được xúc dầu đứng trước mặt Chúa của cả đất (Xa-cha-ri 4:14), hiện ra và nói chuyện với Ngài ở trên núi. Họ đang nói về sự chết của Ngài. Họ đến để an ủi và làm cho Ngài mạnh mẽ để đối diện với những điều sắp đến.
- Chúa Jesus phải tin rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Đây không phải là điều dễ dàng. Đây là điểm yếu nhất của Ngài và là trận chiến kéo dài suốt cuộc đời của Ngài, và Sa-tan biết điều đó. Đó là lý do khi Sa-tan cám dỗ Chúa Jesus trong đồng vắng, nó không ngừng nói với Chúa Jesus: “Nếu người là Con Đức Chúa Trời...” nó hy vọng điều đó sẽ làm cho Ngài nghi ngờ liệu Ngài có thật sự là Con của Đức Chúa Trời hay không.
- Cũng như đây là trận chiến và thử thách lớn nhất của Ngài, thì với chúng ta cũng vậy.
- Núi hóa hình có hai mục đích chính: khích lệ và làm cho Chúa mạnh mẽ, cho thấy trước về vinh hiển mà Hội thánh ngày sau rất sẽ kinh nghiệm. (Ê-sai 60:1-2; 2 Cor. Chương ba).
- “Đây là Con yêu dấu của Ta: hãy nghe lời Người.” Đây là lần thứ hai Đức Chúa Trời phán những lời này từ trời trong chức vụ của Chúa Jesus. Hay nói cách khác, có uy quyền và sự xúc dầu mới trên lời của Chúa Jesus.

Sự đến của Ê-li (9:9-13)

- Chúng ta nên cầu nguyện để có những kinh nghiệm trên đỉnh núi này, nhưng sau đó chúng ta phải đi xuống từ những kinh nghiệm này, được phấn hưng, và giúp đỡ cho những ai ở trong trứng và đưa họ vào những kinh nghiệm đó trong Chúa.

- Tại sao Chúa Jesus nghiêm cấm các môn đồ không được nói lại với ai những điều mình đã thấy cho đến khi Ngài từ kẻ chết sống lại? Ngài không muốn Sự đóng đinh của Ngài bị ngăn trở. Phao-lô nói cho chúng ta biết lý do trong 1 Cor 2:7-8. Nó phải bị giấu kín khỏi họ, để cho mục đích của Đức Chúa Trời có thể được hoàn thành.

[7] nhưng chúng tôi rao giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là huyền nhiệm vốn được giữ kín, mà Đức Chúa Trời đã định trước từ muôn đời cho vinh hiển của chúng ta. [8] Đó là điều không nhà lãnh đạo nào ở đời này biết được, vì nếu họ biết, họ đã không đóng đinh Chúa vinh hiển của chúng ta trên thập tự giá.

- Đấng Christ ủng hộ niềm tin rằng Ê-li sẽ đến trước khi Chúa đến (sự đến lần hai của Chúa), và phán rằng Ê-li thật sự sẽ đến. Chúa Jesus đã phán rằng một người đã đến trong *thinh thần và quyền phép của Ê-li*, là Giăng Báp-tít (Lu-ca 1:17). Mặc dù Giăng đến trong tinh thần (hay sự xúc dầu) của Ê-li, điều đó không có nghĩa là Ê-li sẽ không đến trước khi Chúa đến lần hai. (Xa-cha-ri 4). Giăng không phải là Ê-li, ông chỉ đến trong tinh thần của Ê-li. Chức vụ của Giăng và Ê-li giống nhau, cả hai đều chỉ về Chiên Con của Đức Chúa Trời.

Chữa lành cậu bé bị quỷ ám (9:14-29)

- Chín môn đồ không đủ đức tin để đuổi quỷ ra. Chúa nói họ thiếu đức tin.
- Ai tin thì mọi việc đều được cả. Người này thưa với Chúa rằng, “Tôi tin, xin giúp cho sự vô tín của tôi”. Hay nói cách khác, ông tin Chúa có thể chữa lành cho con mình, nhưng ông không có đức tin để đưa phép lạ này thành hiện thực.
- Chúa Jesus ra lệnh cho ma quỷ phải rời khỏi đứa trẻ và không được nhập vào nó nữa vì đây là những tà linh cứng đầu.
- Một số ma quỷ rất cứng đầu và chúng không sẽ không chịu ra khỏi nếu không có sự kiêng ăn và cầu nguyện.

Lời tiên tri lớn thứ hai về sự thương khó (9:30-32)

- Chúa Jesus lại phán với các môn đồ về sự chết, sự thương khó, và sự phục sinh của Ngài, nhưng các môn đồ không hiểu lời ấy.
- Đây rõ là một giáo lý hoàn toàn mới đối với họ, và lý do là vì người Do-thái nghĩ rằng Đấng Mê-si của họ sẽ là một vị tướng hùng mạnh và sẽ đánh đuổi kẻ thù của họ, là La-mã. Điều này hoàn toàn xác đáng do vô số tiên tri đã nói về Đấng Mê-si của họ là sẽ đến và giải cứu những kẻ bảo vệ Si-ôn.
- Thậm chí cho đến ngày nay, phần đông người Do Thái không tiếp nhận Chúa Jesus vì họ không tin Đấng Mê-si của họ có thể chết. Cả dân Y-sơ-ra-ên tin

rằng Đấng Mê-si đang đến. Họ không hiểu Ê-sai 53. Họ nghĩ nó đang nói về một tiên tri khác.

Sự cao trọng thật (9:33-37)

- Chúng ta có thể thấy nan đề Chúa gặp. Đầu tiên là các môn đồ không tin. Thứ hai là họ không thể hiểu. Hơn nữa, tâm trí họ chỉ nghĩ tới việc ai người cao trọng hơn hết.
- Chúa Jesus nói nếu ai muốn làm đầu thì phải làm rốt và làm tôi tớ hết thảy.

Trừ tà linh bằng danh Jesus (9:38-42)

- Đây là khởi đầu của những tranh chiến và chia rẽ về giáo phái. Giảng gặp vấn đề về độc quyền và bè phái, giống như nhiều người ngày nay.
- Sau đó Chúa nói về những việc lành và phần thưởng cho những việc tốt lành nhỏ. Trên thiên đàng chúng ta phải chịu trách nhiệm về từng lời vô ích mà chúng ta nói trên đất. Thêm nữa, mỗi lời lành cũng được ban thưởng ở thiên đàng. Chúng ta muốn mình đầy dẫy những việc lành. (Ê-phê-sô 2:10, Cô-lô-se 1:10).
- Nếu chúng ta làm tổn thương người khác và khiến họ sa ngã thì chúng ta sẽ bị đoán xét nghiêm khắc.

Cái giá của việc môn đồ hóa (9:43-50)

- Chúa Jesus nói về những đòi hỏi khắt khe của việc môn đồ hóa. Ngài phán nếu tay chúng ta gây cho chúng ta phạm tội thì thà chặt tay đi còn hơn là xuống địa ngục. Chúa không dạy rằng chúng ta phải cắt bỏ những bộ phận khác nhau của thân thể mình, nhưng đơn giản Ngài nói rằng chúng ta cần đặt để mọi thứ đúng đắn trong đời sống mình. Ý Ngài nói rằng thà bị thương tật còn hơn là xuống địa ngục.
- Chúa lặp lại ba lần câu: “nơi sâu bọ chẳng hề chết, và lửa chẳng hề tắt.” Đây là sự lặp lại của Ê-sai 66:24, Đấng Christ nói nhiều về sự phán xét đời đời để cảnh báo mọi người. Thật vậy, ước tính Chúa Jesus nói nhiều về địa ngục, sự phán xét đời đời, và số phận của người gian ác hơn thiên đàng và những phần thưởng cho người công bình.
- Chúng ta được chính Chúa Jesus gọi là muối của đất (Ma-thi-ơ 5:13). Sự kêu gọi của chúng ta là làm nổi bật những điều tốt trong con người và tiêu diệt men trong đời sống họ. Men nói về tội lỗi, sự giả hình, tà giáo. Tuy nhiên, muối có thể mất vị của nó nếu tiếp xúc với hơi ẩm, và chúng ta phải cẩn thận không để mình bị hư hỏng hay bại hoại bởi thế gian này. Phao-lô nói trong 1 Cor 15:33 rằng những sự giao du xấu làm hư thói nết tốt.

CHƯƠNG MƯỜI – Sự ly dị (10:1-12)

- **Ly dị không bao giờ được Đức Chúa Trời chúc phước hay khuyến khích.** Sự ly dị không bao giờ ở trong tâm lòng của Đức Chúa Trời, nhưng trong thời kỳ luật pháp Ngài cho phép ly dị vì lòng họ cứng cõi. Đây là sự đoán phạt của Đức Chúa Trời. (Ê-xê-chi-ên 20:24-25). Theo tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời thì ly dị là sai, và ly dị rồi tái hôn trong khi chồng hay vợ trước của mình còn sống là ngoại tình.

Phước hạnh của con trẻ (10:13-16)

- Các môn đồ vẫn còn có nhiều sự thô lỗ trong đời sống của họ. Họ quở trách những người đem con trẻ đến cho Chúa Jesus ban phước. Chúng ta cần phải khoan dung và nhẹ nhàng với mọi người.
- Công dân thật của nước Chúa phải giống như con trẻ - hạ mình và lệ thuộc nơi Cha của nó.
- Đây là lý do tại sao chúng ta có lễ dâng con. Việc đó phù hợp với kinh thánh. Chúa Jesus ban phước cho con trẻ, nhưng Ngài không làm báp-têm cho con trẻ hay trẻ sơ sinh.

Sự giàu có và nước Đức Chúa Trời (10:17-27)

- Chúa Jesus không nói rằng người giàu thì không thể vào thiên đàng, nhưng rất khó với họ, vì nhiều người giàu bị tiền bạc trói buộc và sự tin cậy của họ ở nơi tài sản mình.
- Chính lòng yêu tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác, chứ không phải tiền bạc (1 Ti-mô-thê 6:10)

Phần thưởng của môn đồ hóa (10:28-31)

- Chúng ta sẽ nhận phần thưởng bây giờ, ngay trong đời này, và trên thiên đàng. **Chúng ta nhận gấp trăm lần hơn để trả lại mọi điều mà chúng ta từ bỏ vì Ngài.** Nhận phần thưởng không nên là động cơ của chúng ta, nhưng nếu chúng ta đi theo Chúa, chúng ta sẽ nhận lãnh gấp trăm lần đúng thời điểm.
- Nhiều người từng là lãnh đạo và là đầu trong vương quốc Đức Chúa Trời sẽ là cuối vì họ không hết lòng theo Chúa; và những ai là cuối, và có thể có vị trí nhỏ hơn trong hội thánh, sẽ là đầu trong vương quốc của Đức Chúa Trời vì họ hết lòng theo Chúa.

Lời tiên tri lớn thứ ba về sự thương khó (10:32-34)

- Sự thương khó và sự chết của Đấng Christ đã được định trước và lên kế hoạch trước (Khải huyền 13:8). Trong Lễ Vượt Qua thì cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết chiên con làm Lễ Vượt Qua (Xuất 13:6). Điều này ứng nghiệm khi Chúa Jesus - Chiên Con của Đức Chúa Trời - bị cả hội chúng Y-sơ-ra-ên giết. Nhưng do tay của lính La-mã

Lớn nhất trong nước Chúa (10:35-45)

- Gia-cơ và Giăng muốn ngồi vào vị trí cao trọng bên phải và bên trái của Chúa Jesus. Chúa trả lời họ rằng có ba điều kiện để được vị trí ở thiên đàng. Chịu khổ là một trong những điều kiện chính (2 Ti-mô-thê 2:12).
- Báp-têm bằng sự chịu khổ Mác.10:38, Hê-bơ-rơ 2:9-10

Sự chịu khổ là một trong bốn phép báp-têm được nói đến trong Kinh thánh:

1. Phép báp-têm bằng nước. Ma-thi-ơ 3:13-16, Rô-ma 6:3-4 2. Phép báp-têm bằng Thánh Linh, Ma-thi-ơ 3:11, Công vụ 2:3-4 3. Báp-têm bằng lửa, Ma-thi-ơ 3:11, Công vụ 2:3-4 4. Báp-têm bằng sự chịu khổ, Mác.10:38, Hê-bơ-rơ 2:9-10

- Chúng ta cũng phải biết Chúa Jesus như là Người của sự buồn rầu (từng trải sự đau khổ) chứ không chỉ là Đấng Cứu Rỗi hay Giê-hô-va Di-rê Đấng chu cấp cho chúng ta. Cách duy nhất mà chúng ta có thể biết Đấng Christ, là Người của sự buồn rầu là đi qua trũng Ba-ca (trũng khốc lóc và sâu thẳm) được nói đến trong Thi thiên 84:6.
- Chúa Jesus nói rõ rằng Ngài không phải là Đấng sắp đặt vị trí của con người ở thiên đàng, nhưng điều đó là trách nhiệm của Cha Ngài.

Chữa lành người mù Ba-ti-mê (10:46-52)

- (Mác 5:34, Lu-ca 17:19). **Chính đức tin khiến chúng ta được chữa lành.** Ba-ti-mê phải có đức tin để tin và nhận lãnh sự chữa lành của mình. Chúng ta có thể có đức tin để ai đó được chữa lành, nhưng nếu họ không có đức tin, họ sẽ không được chữa lành.

CHƯƠNG MƯỜI MỘT

CHỨC VỤ TẠI GIÊ-RU-SA-LEM

(Mác 11:1 - 13:37)

Chúa vào thành Giê-ru-sa-lem cách khải hoàn (11:1-11)

- Mác chương 11 đến 16 ghi lại những ngày cuối cùng của Chúa Jesus tại Giê-ru-sa-lem. Mác dành hơn một phần ba Phúc Âm của mình cho những ngày cuối cùng của Chúa Jesus trên đất.

- Xa-cha-ri 9:9 là hình ảnh về sự khiêm nhường của Chúa Jesus. Chúa Jesus cưỡi lừa, một con vật rất thấp, vào thành Giê-ru-sa-lem. Nhưng khi Ngài trở lại Ngài sẽ cưỡi trên con ngựa trắng với tư cách là Đấng Chiến Thắng (Khải 19:11; Dân số ký 19:2).
- Người ta trải áo mình trên đường để công nhận quyền làm vua của Ngài (2 Các vua 9:12-13). Đây là sự chúc tụng đối với một vị vua.
- “Oshana” có nghĩa là “cứu, giải thoát, cứu rồi.”

Cây vả không ra trái (11:12-14)

- Cây vả tượng trưng cho đất nước Y-sơ-ra-ên (Giê-rê-mi 8:13; 29:17, Ô-sê 9:10,16, Giô-ên 1:7). Bây giờ Chúa Jesus đã gần kết thúc chức vụ, và họ vẫn không mang bất cứ kết quả nào.
- Y-sơ-ra-ên là dân được định để đem thức ăn thuộc linh đến cho các dân tộc. Điều Ngài đang nói đó là: “Người không cho các nước ăn nữa, sẽ có người khác làm điều đó.” Người sẽ cho các nước ăn bây giờ là Hội thánh (Phục 32:21). Chức vụ của chúng ta là cho người khác ăn thức ăn thuộc linh.
- Rô-ma 11:1, 15 (Bản dịch NLT)

[1] Vậy tôi xin hỏi, Đức Chúa Trời có từ bỏ dân Ngài không? Chẳng hề như vậy! Vì chính tôi là người Y-sơ-ra-ên, dòng dõi Áp-ra-ham, thuộc bộ tộc Bên-gia-min.

[15] Vì nếu việc họ bị loại bỏ đã đem lại sự hòa giải cho cả thế gian, thì việc họ được tiếp nhận chẳng phải là sự sống đến từ cõi chết sao?

- Ngài đã tìm kiếm kết quả trong cả Y-sơ-ra-ên nhưng không tìm được gì. Lúc này là cuối chức vụ của Ngài, và họ vẫn không kết quả.

Đẹp sạch đền thờ (11:15-19)

- Đền thờ tượng trưng cho Hội thánh. Chúa sẽ thanh tẩy Hội thánh của Ngài trong những ngày sau rốt trở thành không vết không nhăn. Hội thánh sẽ là nhà cầu nguyện. (Ma-la-chi 3:1-5)
- Cai-phe đã đưa vào một hệ thống buôn bán mà trong đó không ai được phép dâng của lễ mà không mua trong đền thờ, và giá cả thì quá đắt. Tất cả tiền lời thuộc về Cai-phe. Chúng ta phải được tẩy sạch khỏi sự tham lam. Chúng ta cần sự trung thực về tài chính.
- Ê-sai 56:7. Nhà của Chúa là nhà cầu nguyện và thờ phượng Ngài, không phải là nơi buôn bán.

Cây vả khô, đức tin và sự cầu nguyện (11:20-26)

- Đến một thời điểm mà nếu chúng ta không kết quả, thì Chúa nói rằng chúng ta sẽ không bao giờ kết quả nữa, cơ hội của chúng ta sẽ hết.

- Gióp 22:28 nói rằng, “Anh quyết định việc gì, việc ấy sẽ thành tựu; ánh sáng soi chiếu đường lối anh.” Chúng ta công bố những điều Đức Chúa Trời đã phán, không phải công bố ý muốn riêng của chúng ta. Nhiều người mắc sai lầm nghiêm trọng với giáo lý “đặt tên cho nó và khẳng định nó”. **Lời nói có sức mạnh to lớn, chúng ta chỉ ra lệnh những gì Chúa nói chúng ta ra lệnh.** Trong sự khiêm nhường, chúng ta cầu xin Đức Chúa Trời phán với chúng ta, và chúng ta công bố những gì Ngài phán với chúng ta. Kiêu ngạo thì nói: “Tôi muốn cái này và tôi sẽ công bố cho nó hiện hữu”
- Tha thứ bắt nguồn từ sự quên đi. Cách để tha thứ là quên đi điều sai đã làm với chúng ta. Giô-sép đặt tên con trai đầu lòng của ông là Ma-na-se, nghĩa là *quên đi*. Giô-sép có thể tha thứ cho các anh mình về mọi điều ác mà họ đã làm với ông vì Chúa đã khiến ông quên đi (Sáng thế ký 41 :51)

Thăm quyền của Chúa Jesus (11: 27-33)

- Những lãnh đạo tôn giáo hỏi Chúa Jesus rằng ai cho Ngài thăm quyền để làm những việc mà Ngài đang làm. Sự đố kỵ là nguồn gốc của câu hỏi này.
- Những lãnh đạo tôn giáo nghĩ rằng họ sẽ làm cho Chúa Jesus bị xấu hổ và hạ thấp Ngài trong mắt dân chúng, nhưng thay vì vậy Chúa đã khiến điều đó trở ngược lại họ. Điều này cho thấy sự giả hình của người Pha-ri-si.

CHƯƠNG MƯỜI HAI

Ấn dụ về người làm vườn nho (12:1-12)

- Y-sơ-ra-ên được nói đến như là cây nho trong suốt Kinh thánh (Thi thiên 80: 8,14, Giê-rê-mi 2:21, Ô-sê 10:1). Cây nho là biểu tượng của Y-sơ-ra-ên. Người trồng vườn nho (Y-sơ-ra-ên) là Đức Chúa Cha. Mục đích của vườn nho là ra trái.
- Các đầy tớ có thể được giải thích là các tiên tri. Chúa đã sai nhiều tôi tớ đến với Y-sơ-ra-ên, nhưng dân Y-sơ-ra-ên từ chối họ, người thì bị đánh, kẻ thì bị giết.
- Con trai thừa kế yêu dấu là Chúa Jesus Christ. Chúa đang nói về sự đóng đinh của Ngài bởi tay của những người làm vườn nho (các thầy tế lễ và các lãnh đạo tôn giáo).
- Đây là những gì Đức Chúa Trời đã làm năm 70 sau Công nguyên – Ngài phá hủy Giê-ru-sa-lem vì họ đã khước từ Con của Ngài. Quân đội La-mã, dưới sự lãnh đạo của Titus, cướp phá Giê-ru-sa-lem. Sau đó Cha ban vườn nho (chức vụ thuộc linh) cho dân tộc khác – Hội thánh, được gọi là “dân thánh” trong 1 Phi-e-rơ 2:9.

- Chúa Jesus là hiện thân của sự khôn ngoan, và Ngài đã trả lời với sự khôn ngoan như vậy. Chúng ta phải trả cho Sê-sa những gì của Sê-sa (thế gian này) và trả cho Đức Chúa Trời những điều Ngài xứng đáng, những điều thuộc về Ngài – sự vâng lời.
- Chúng ta phải trả thuế cho thế gian, và chúng ta cần trả cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Ngài.

Sự sống lại (12:18-27)

- Người Pha-ri-si thì bảo thủ còn người Sa-đu-sê lại theo trường phái tự do. Người Sa-đu-sê không tin vào thiên sứ, ma quỷ, hay sự sống lại.
- Chúng ta sai khi chúng ta không biết kinh thánh. Vì vậy, chúng ta cần siêng năng học tập Lời Đức Chúa Trời. Chúa Jesus nói với người Sa-đu-sê rằng họ sai vì họ không biết kinh thánh, vì trên thiên đàng con người không có cưới gả.
- Chúa chỉ cho người Sa-đu-sê thấy rằng Đức Chúa Trời đang là (thì hiện tại) Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham. Vì vậy, Áp-ra-ham phải sống ở trên trời, việc này bác bỏ niềm tin rằng không có sự sống lại.

Điều răn lớn nhất (12:28-34)

- Phục truyền 6:4-5. Điều răn lớn nhất là hết lòng, hết linh hồn, hết tâm trí, hết sức mà kính mến Đức Chúa Trời.
- **Yêu Đức Chúa Trời và yêu người lân cận có ý nghĩa đối với Đức Chúa Trời hơn tất cả những gì khác mà chúng ta có thể dâng lên cho Ngài.** Ngài muốn chúng ta có mối quan hệ với Ngài, và sau đó tình yêu tuôn chảy từ mối quan hệ đó đến người khác. Thi thiên 40:6-8. **Chúa không muốn của lễ của chúng ta, nhưng Ngài muốn mối quan hệ cá nhân và sự vâng lời.**

Con vua Đa-vít (12:35-37)

- Chúa Jesus trích Thi thiên 110:1. Đấng Christ được gọi là Con vua Đa-vít vì Ngài thuộc dòng dõi của Đa-vít, nhưng thực tế, Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Đa-vít sẽ phải quỳ xuống trước Ngài. Đấng Christ thực sự là Chúa của Đa-vít.

Cánh giác đối với các thầy thông giáo (12:38-40)

- Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si yêu địa vị của mình. Họ thần tượng địa vị và sẽ làm bất cứ điều gì để giữ lấy, dù điều đó có nghĩa là giết Chúa

Jesus. Chức vụ có thể trở thành thần tượng với chúng ta nếu chúng ta không cần thân.

- Các thầy thông giáo bắt người ta trả tiền cho sự cầu nguyện. Linh tôn giáo này rất tham lam.
- Những ai biết lẽ thật nhưng không bước đi trong lẽ thật sẽ nhận sự phán xét nặng hơn ở địa ngục. Những kẻ giả hình sẽ chịu khổ hơn hết trong địa ngục.

Người đàn bà góa dâng hiến tất cả

- Bà góa nghèo đã dâng tất cả những gì mình có; còn người khác chỉ dâng ít phần trăm những gì họ có. Chúa muốn chúng ta dâng tất cả và những điều tốt nhất của chúng ta cho Ngài, với những ai làm như vậy sẽ nhận lấy phần thưởng lớn nhất hơn hết thấy.

CHƯƠNG MƯỜI BA

Bài giảng trên núi Ô-li-ve (13:1-37)

Lời tiên tri của Chúa Jesus về sự tàn phá sắp đến (13:1-4)

- Trên đường ra khỏi đền thờ, Chúa Jesus báo trước về sự hủy phá của đền thờ do tướng Titus gây ra năm 70 sau Công nguyên. Sau đó Ngài đi lên núi Ô-li-ve
- Điều đầu tiên Chúa nói về Thời kỳ tận thế là cảnh báo về việc bị lừa dối. Linh lừa dối là dấu hiệu của những sự kiện xảy ra liên quan đến sự trở lại của Chúa Jesus. Chúng ta phải rất cẩn thận phân tích những điều Chúa phán liên quan đến sự trở lại của Ngài, vì chính những người không biết kinh thánh sẽ mắc sai lầm (Mác 12:24)
- **Chúng ta hãy yêu mến lẽ thật để chúng ta không bị lừa dối.** Nhiều người sẽ lấy danh Chúa mà đến và lừa dối nhiều người – không phải vài người, nhưng nhiều người!
- Nhiều chiến tranh và tin đồn về chiến tranh sẽ xảy đến trước Sự Chúa đến lần hai. Chúng ta có thể thấy điều này đang xảy ra nhưng sự cuối cùng vẫn chưa đến.
- Hội thánh sẽ bị bắt bớ dữ dội trong những ngày sau rốt. Chúng ta đang thấy sự bắt bớ Hội thánh gia tăng ngày nay. Hội thánh sẽ bị nhiều người ganh ghét, nhưng chúng ta phải không bao giờ hổ thẹn khi mang sự sỉ nhục của Đấng Christ (Hê-bơ-rơ 11:26). Những ai bền lòng *cho đến cuối cùng* thì sẽ được cứu. Ma-thi-ơ 24:13
- Mọi dân tộc phải được nghe Tin Lành trước khi Chúa trở lại.

- Việc Chúa Jesus đặt ba câu này với nhau có ý nói rõ rằng sự phẫn hưng và bắt bớ sẽ xảy ra cùng lúc trong những ngày cuối cùng. Trong cơn phẫn hưng sẽ có sự bắt bớ dữ dội đối với Hội thánh.
- Mặt khác của những ngày sau rốt là sự phản bội. Các gia đình sẽ chia rẽ.

Sự tàn nát góm ghiếc (13:14-23)

- A) Ma-thi-ơ 24:4-8, Rô-ma 8:19-22 **đau đớn quặn thắt** trước ngày cuối cùng: sự lừa dối, chiến tranh, đói kém và động đất.
- B) Ma-thi-ơ 24:9-14, sau đó là hoạn nạn: sự bắt bớ khắp thế giới, sa ngã, các tiên tri giả - nhưng cũng có một mùa gặt linh hồn rất lớn khi phúc âm được rao giảng khắp thế giới, c.14
- Sự tàn nát góm ghiếc là hình ảnh thờ thần tượng của chính mình mà AntiChrist sẽ thiết lập trên một cánh cửa đền thờ. Nó sẽ ra lệnh mọi người thờ lạy nó. Sau đó, nó sẽ dâng tế lễ trên bàn thờ.
- C. Ma-thi-ơ 24:15-24, Khải huyền 7:14, sau đó là Cơn đại nạn: Sự góm ghiếc và phá hủy tại Giê-su-sa-lem, các tiên tri giả và các phép lạ lừa dối, những tuyên bố sai trật về sự trở lại của Chúa Jesus.
- Đa-ni-ên có nói về sự tàn nát góm ghiếc (chính xác là sự góm ghiếc mà làm cho tàn nát – sự góm ghiếc làm cho hoang vu) trong Đa-ni-ên 12:11
- Chi tiết này là điểm mốc duy nhất làm căn cứ nếu bạn muốn tính thời điểm Chúa trở lại và lại do chính Chúa cung cấp.
- Kỳ đại nạn sẽ bắt đầu ngay sau khi sự tàn nát góm ghiếc được lập ra trong đền thờ (nơi cánh góm ghiếc hoặc nơi thánh). (Ma-thi-ơ 24:15). (Đa-ni-ên 9:27)
- Những người được chọn thì được cứu chuộc, vậy là người được chọn có mặt ở trên đất trong kỳ đại nạn. Thậm chí điều này là không thể tranh cãi theo như lời của Chúa Jesus. Vì vậy, giáo lý sai lầm rằng toàn bộ Hội thánh sẽ được cất lên trước kỳ đại nạn là hoàn toàn trái ngược với Kinh thánh và lời của chính Chúa Jesus.
- Ba ngôi ô ứ (Sa-tan, anti-Christ và tiên tri giả) sẽ hoạt động vô cùng tích cực suốt Cơn đại nạn. Anti-Christ và nhiều christ giả sẽ làm các dấu kỳ phép lạ, để lừa dối nhiều người. Khải huyền chương 13 nói về những dấu kỳ và phép lạ lớn mà ba ngôi ô ứ sẽ làm trong ba năm rưỡi cuối.
- Khải huyền 13:14: “Nó lừa dối dân cư trên đất bằng những dấu lạ mà nó được phép làm trước mặt con thú; và bảo họ tạc tượng con thú đã bị thương bằng gươm mà vẫn sống.” (Kinh thánh bản hiệu đính 2010)

Sự Chúa đến lần hai (13:24-37)

- D). Ma-thi-ơ 24:26-31 **Sự đến lần hai:** không phải là điều bí mật (c.26) nhưng là sự trở lại công khai (c.27). Sau những ngày hoạn nạn (c.29), các dân tộc sẽ thấy Đấng Christ trở lại (c.30) cùng với các thiên sứ và có tiếng kèn lớn để nhóm lại những người được chọn (câu 31, so sánh với 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16-17).
- Khi nào Đấng Christ đến? *Sau* ba năm rưỡi của Kỳ đại nạn. Có nhiều điều hơn nữa sẽ xảy ra sau kỳ đại nạn. Mặt trời và mặt trăng sẽ trở nên tối tăm, các ngôi sao từ trời sa xuống, và có nhiều hiện tượng khác nữa. Sau đó Đấng Christ sẽ đến với đại quyền đại vinh, như Ngài được miêu tả trong Khải huyền chương 19, Ngài cưỡi trên con ngựa trắng.
Khải huyền 16: Bảy bát thanh nộ của Chúa đổ xuống đất
Khải huyền 19: Lễ cưới Chiên Con
2 Phi-e-rơ 3:10, các nguyên tố sẽ bị tan chảy trong lửa
- Chúa Jesus phán rằng thế hệ (dòng dõi) *này* sẽ không qua đi trước khi mọi việc kia xảy đến. “Thế hệ này” nói đến thế hệ chứng kiến cơn đại nạn. Họ cũng sẽ chứng kiến Chúa trở lại. Lời này cũng chỉ về sự thiết lập thời kỳ Hội thánh. Thời kỳ này sẽ không qua đi cho đến khi mọi việc này được ứng nghiệm. Rồi sau đó Chúa sẽ đến và thiết lập vương quốc một nghìn năm của Ngài.
- Đấng Christ nói rất rõ rằng ngay cả Ngài cũng không biết chính xác ngày Ngài tái lâm. Điều đó chỉ một mình Cha biết (Công vụ 1:7). Chúa lại nói rất rõ trong câu này rằng chúng ta sẽ không biết giờ đó đến khi nào, và Ngài khuyên chúng ta phải tỉnh thức và cầu nguyện.
- Chúa đã ban cho mỗi đầy tớ của Ngài một chức vụ và nhiệm vụ để hoàn thành và chúng ta sẽ được ban thưởng khi làm xong công việc đó.

TƯỜNG THUẬT VỀ SỰ THƯƠNG KHÓ (Mác 14:1 – 15:47)

CHƯƠNG MƯỜI BỐN

Âm mưu bắt Chúa Jesus (14:1-2)

- Các thầy tế lễ cả và thầy thông giáo không bận tâm đến Đức Chúa Trời; họ nghĩ đến người ta. Họ quá giả hình. Họ không muốn giết Chúa Jesus vào ngày lễ, không phải vì điều đó là sai, mà vì họ không muốn làm mất lòng dân chúng.

Sự xúc dầu tại Bê-tha-ni (14:3-9)

- Ban cho người nghèo là tốt, không còn nghi ngờ gì nữa, nhưng mối quan hệ của chúng ta với Chúa quan trọng hơn. Chúng ta phải đặt thứ tự ưu tiên đúng đắn.
- Người đàn bà đã sử dụng tài sản rất quý giá của mình cho Chúa, đổi lại bà nhận được điều gì đó vĩ đại hơn rất nhiều. Hành động yêu mến và dâng hiến cho Chúa của bà được ghi nhớ mãi mãi.

Sự phản bội của Giu-đa (14:10-11)

- Giu-đa rất thèm muốn và tham lam. Nếu lòng tham không được xử lý trong đời sống chúng ta, nó sẽ dẫn chúng ta vào con đường mà Giu-đa đã đi.
- Mục đích sự phản bội của Giu-đa là để cho Con có thể biết sự thống khổ của Cha, nhờ đó Ngài có đủ điều kiện để có mối thông công với Cha Ngài. Đức Chúa Cha mong muốn có mối thông công, nhưng mối thông công dựa trên những kinh nghiệm *giống như vậy*.
- Giăng 10:3 Ta với Cha là một – kinh nghiệm giống nhau.

Chuẩn bị Lễ Vượt Qua (14:12-16)

- Ở Mục đích của đời sống người này (chủ nhà) là chuẩn bị phòng cao cho Chúa Jesus. Ông là một cái bình được sắm sẵn. Điều này giống như lúc Si-mê-ôn được Thánh Linh dẫn dắt lên đền thờ trong một ngày nhất định để đón em bé Jesus vào vòng tay mình. Đôi khi người ta được tạo dựng cho một sự kiện quan trọng trong cả cuộc đời họ. Mọi điều khác đều là sự chuẩn bị.

Thông báo về sự phản bội (14:17-21)

- Điều này đã được nói tiên tri trong Thi thiên 41:9. Có những điều gây cho vấp phạm, nhưng Chúa Jesus phán, “khôn thay cho ai là kẻ gây vấp phạm” (Ma-thi-ơ 18:7). Chúa Jesus phải bị phản bội, nhưng điều đó không giải tội cho Giu-đa vì đã phản bội Ngài. Vì Giu-đa khoái lạc sự gian ác, và Đức Chúa Cha sử dụng ông để hoàn thành mục đích cho Con của Ngài.

Thiết lập Lễ Tiệc Thánh (14:22-26)

- Trong Bữa ăn cuối cùng Chúa Jesus thiết lập “bữa ăn của Chúa” hay còn gọi là tiệc thánh. Bánh mà chúng ta dự tượng trưng cho thân thể của Ngài, đã bị vỡ ra vì chúng ta. Ngài là Bánh của Sự Sống (Giăng 6:35).

- Chén tượng trưng cho huyết của Ngài đã đổ ra cho chúng ta trên thập tự giá trên thập tự giá tại Gô-gô-tha. Chúng ta được cứu bởi huyết đó.
- Phao-lô trình bày về lễ tiệc thánh trong 1 Cor 11:23-26.

Lời tiên tri về Phi-e-rơ chối Chúa (14:27-31)

- Phi-e-rơ tự nhắc mình cao hơn những môn đồ khác. Ngay khi bạn nhắc mình lên, bạn đang mở cho mình một thất bại lớn và bạn mở cửa cho Sa-tan bước vào.

Trong vườn Ghết-sê-ma-nê (14:32-42)

- Ghết-sê-ma-nê nghĩa là “nơi ép dầu”. Cách duy nhất để có được sự xúc dầu trong đời sống chúng ta là chúng ta phải bị đập vỡ và nghiền nát. Như trong Ê-sai 61:3 nói, Ngài ban cho chúng ta mào hoa thay vì tro bụi.
- Chúa Jesus đi đến Ghết-sê-ma-nê để bị nghiền nát, nhưng nhờ đó Ngài sẽ có được sự xúc dầu quý giá cho dân sự của Ngài..
- Chúa Jesus không xin Cha cho Ngài khỏi lên thập tự giá, nhưng xin Cha cho khỏi uống chén tội lỗi của thế gian.
- Chúa Jesus trở lại cùng các môn đồ và thấy họ đang ngủ.
- Vì Phi-e-rơ thiếu sự cầu nguyện nên cám dỗ đã đến trên ông. Nếu chúng ta không sống đời sống cầu nguyện, thì cuối cùng sự cám dỗ sẽ chiến thắng chúng ta.
- Đây là một trong những cơ hội cuối cùng mà Sa-tan có để ngăn cản Chúa Jesus đạt mục đích. Tất cả các quyền lực ma quỷ đang nghịch lại tâm trí và tâm lòng của Ngài. Các mạch máu trong tâm trí thuộc thể của Ngài đã vỡ ra trong vườn Ghết-sê-ma-nê. (Lu-ca 22:44).
- Chúa Jesus đã thắng trận trong sự cầu nguyện. Ngài đã được chuẩn bị để gặp kẻ phản bội mình.

Chúa Jesus bị phản bội và bị bắt (14:43-52)

- Kẻ phản bội là những kẻ giả hình nhất. Họ dâng bóc bạn ra mặt nhưng sau lưng họ lại tìm cách tiêu diệt bạn.
- *“Có một người trẻ tuổi kia theo Ngài, chỉ có cái khăn bằng gai trùm mình; chúng bắt người. Nhưng người bỏ khăn lại, ở trường chạy trốn khỏi tay chúng.”* Điều này chỉ được ghi lại trong sách Mác, vì thế người ta cho rằng người trẻ được tác giả nói đến thực sự là Mác.
- Mác thật sự muốn theo Chúa nhưng trong trường hợp này ông không có ân điển để làm điều đó. Ông cũng thôi lui khi ông đi cùng Phao-lô và Ba-na-ba vì ông chưa trưởng thành đủ trong ân điển của Đức Chúa Trời để có thể đứng vững dưới áp lực (Công vụ 13:13), nhưng cuối cùng ông được kể là người hầu việc trung tín của Chúa.

Chúa Jesus tại cung điện của thầy tế lễ thượng phẩm (14:53-65)

- Phi-e-rơ đã lia bỏ Chúa tại vườn Ghết-sê-ma-nê, nhưng bây giờ ông theo Ngài vào cung điện với Giăng. Phi-e-rơ từng là người rất can đảm. Chính ông là người đã đi trên nước chứ không phải ai khác; và giờ đây cũng là Phi-e-rơ đi vào cung điện. Giăng và Phi-e-rơ bước vào cung điện dường như vì ảnh hưởng của Giăng (Giăng 18:15-16).
- Có nhiều người làm chứng dối chống lại Ngài nhưng lời chứng của họ không khớp nhau nên không thể làm bằng chứng.
- Thầy tế lễ thượng phẩm đứng lên và quở trách Chúa Jesus nhưng Ngài không trả lời. Ngài là Chiên Con của chúng ta và Ngài không tìm cách để thanh minh cho mình. Ngài làm ứng nghiệm Ê-sai 53:7.
- Những lời của Chúa Jesus làm cho các thầy tế lễ tức giận. Họ bắt đầu đánh Ngài và khạc nhổ vào Ngài. Đây là sự ứng nghiệm của Ê-sai 50:6

Phi-e-rơ chối Chúa Jesus ba lần (14:66-72)

- Phi-e-rơ đã khóc lóc cay đắng sau khi chối Chúa. Sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời đem đến sự ăn năn trong đời sống ông (2 Cor. 7:10).

CHƯƠNG MƯỜI LĂM

Xét xử trước mặt Phi-lát (15:1-15)

- Các thầy tế lễ có quyền tư pháp nhất định nhưng họ không có quyền đóng đinh Chúa Jesus. Vì vậy họ giải nộp Ngài cho Phi-lát, hy vọng Phi-lát sẽ xử Ngài tội chết.
- Phi-lát hỏi Chúa Jesus có phải là Vua dân Do-thái không và Ngài thừa nhận chính Ngài thật là vua của dân Do-thái.
- Các thầy tế lễ cả tố cáo Chúa Jesus nhiều điều, nhưng Ngài không trả lời gì về lời cáo buộc của họ. Ngài đã giao phó linh hồn của mình cho Cha Ngài. Không có điều gì làm Ngài rung động. Ngài biết Ngài phải bị đóng đinh và Ngài phó chính mình để hoàn thành sứ mạng này. Phi-lát ngạc nhiên về thái độ bình tĩnh của Ngài.
- Phi-lát biết Chúa Jesus vô tội, nhưng để làm vừa lòng dân chúng, ông đã cho phép người Do-thái đóng đinh Ngài. Phi-lát làm như vậy vì dân chúng đang hăm dọa ông. Giăng 19:12.
- Vì sợ mất địa vị, ông giao Chúa Jesus cho dân chúng. Để xoa dịu lương tâm về những gì ông biết là sai, Phi-lát rửa tay một cách giả hình trước mặt dân chúng.

Chúa Jesus bị nhạo báng (15:16-20)

- Quân lính đem Chúa Jesus đi, khoác cho Ngài một cái áo điều và đội cho Ngài một mũ gai. Sau đó họ đánh vào đầu Ngài, khắc nhổ lên Ngài, và chế nhạo Ngài như thể họ đang thờ lạy Ngài.

Sự đóng đinh Chúa Jesus (15:21-37)

- Chúa Jesus bị đóng đinh tại Gô-gô-tha, nghĩa là “cái sọ”. Từ La-tinh là *calvaria*, mà từ đó chúng ta có từ tiếng Anh *Calvary* (Lu-ca 23:33).
- Lý do Chúa Jesus không uống rượu pha với một dược là vì nó là chất độc để cho những ai bị đóng đinh, và Ngài không muốn chết vì chất độc.
- Quân lính chia y phục của Ngài, bắt thăm để xem ai được phần nào, điều này đã được nói tiên tri trong Thi thiên 22:18. Một trong những nhiệm vụ khó chịu nhất của người lính là làm nhiệm vụ tại nơi đóng đinh và chứng kiến nỗi thống khổ của người bị đóng đinh.
- Tội trạng của người bị đóng đinh được viết trên họ. Tội duy nhất của Chúa Jesus đó là Ngài là Vua của dân Do-thái. Chúa Jesus không có tội vết. Không có tội lỗi nào trong đời sống của Ngài mà Sa-tan có thể chỉ ra để buộc tội Ngài.
- Chúa Jesus bị những người mà Ngài đến cứu khinh bỉ. Chúa Jesus đã bày tỏ phẩm cách tuyệt đẹp cho đến cuối cùng.
- Ê-sai 53:12, Sự chết của Chúa Jesus rất hổ nhục. Ngài bị liệt vào hàng tội nhân. Người ta đi ngang qua và nhạo báng Chúa. Họ không có lòng thương xót trên Ngài. 2 Cô-rinh-tô 5:21
- Đến ba giờ chiều, Chúa Jesus kêu lớn tiếng với Cha Ngài trong cơn đau đớn tột độ, “Đức Chúa Trời của Con, Đức Chúa Trời của Con, sao Ngài lìa bỏ con?” Đó là câu nói trước trong Thi thiên 22:1. Sự đau đớn lớn nhất mà Chúa Jesus đã trải qua là Cha Ngài lìa bỏ Ngài. Vì Đức Chúa Trời hoàn toàn thánh khiết nên Ngài không thể nhìn vào Con Ngài vì Con Ngài đã trở nên tội lỗi. Đây là điều làm Chúa Jesus đau đớn nhất.

Bức màn bị xé (15:38)

- Phao-lô giải thích ý nghĩa thuộc linh của điều này trong Hê-bơ-rơ 10:19-20, “Hỡi anh em, vì chúng ta nhờ huyết Đức Chúa Jêsus được dọn dẽ vào nơi rất thánh, bởi đường mới và sống mà Ngài đã mở ngang qua cái màn, nghĩa là ngang qua xác Ngài.” Bức màn mở lối cho chúng ta vào Nơi Chí Thánh, vào trong sự hiện diện vinh hiển của Đức Chúa Trời. *Bức màn bị xé tượng trưng cho thân thể (xác thịt) của Đấng Christ đã bị đóng đinh vì chúng ta.*
- Nói cách khác, chúng ta phải chết đi chính mình để bước vào bên trong bức màn của nơi chí thánh. Ga-la-ti 2:20

Lời chứng của thầy đội (15:39)

- Thầy đội La-mã, là người chắc chắn chứng kiến nhiều cuộc đóng đinh, đã ở trong vị trí đặc biệt để nhận thấy sự khác biệt giữa thái độ của Đấng Christ trên thập tự giá và những tội phạm khác mà ông thấy đã từng bị đóng đinh trong quá khứ. Ông nhận biết và làm chứng rằng Chúa Jesus người Na-xa-rét thật sự là Con của Đức Chúa Trời.

Những phụ nữ đứng nhìn từ xa (15:40-41)

- Tên của họ là Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri mẹ của Gia-cơ, Giô-sép, và Sa-lô-mê. Những phụ nữ tin kính này đã ủng hộ Chúa Jesus trong chức vụ của Ngài.

Sự an táng Chúa Jesus (15:42-47)

- Giô-sép, người A-ri-ma-thê mạnh dạn đến chỗ Phi-lát và xin phép được chôn xác của Chúa Jesus. Khi làm điều này, Giô-sép đã công khai tuyên bố ông là môn đồ của Chúa Jesus.
- Trong Thi thiên 69:20, chúng ta biết rằng Chúa chết không phải vì thập tự giá, dù chính điều đó đã giết Ngài. Ngài chết vì tấm lòng tan nát. Kinh thánh đã ứng nghiệm rằng không một cái xương nào của Ngài bị gãy. (Thi thiên 34:20) Chiên Con của Lễ Vượt Qua không thể có bất cứ cái xương nào bị gãy (Xuất 12:46), vì con chiên chỉ bị người chẵn đánh gãy chân nếu chúng đi lang thang. Chúa Jesus Christ là Đấng vâng lời.
- Giô-sép khâm liệm Chúa Jesus trong vải gai, nói về sự công chính (Khải 19:8). Ngài là Đấng Công Bình.
- Giô-sép đặt Ngài trong mộ phần của mình, ứng nghiệm Ê-sai 53:9.
- Hai phụ nữ đi theo và thấy nơi chôn cất Chúa Jesus. Ma-ri Ma-đơ-len đã được giải cứu khỏi bảy quỷ, và Ma-ri mẹ của Giô-sép luôn được mô tả là người là phụ nữ sùng đạo. Hai phụ nữ này đại diện cho Hội thánh, được tạo thành bởi những người trung tín và những người sa ngã được phục hồi. Điều này tiêu biểu Nhã ca 6:4, so sánh Nàng Dâu của Đấng Christ (Hội thánh) với Thiệt-sa, thủ đô của Y-sơ-ra-ên sa ngã, và Giê-ru-sa-lem, thủ đô của Giu-đa trung tín.

CHƯƠNG MƯỜI SÁU

SỰ PHỤC SINH CỦA CHÚA JESUS (16:1-18)

Tảng đá bị lăn đi (16:1-8)

- Họ chưa ướp xác Chúa vì đó là ngày Sa-bát.
- Lúc này là sáng sớm Chủ nhật, sau ngày Sa-bát hàng tuần (Thứ bảy)
- Thiên sứ hướng dẫn hai phụ nữ đến nói với các môn đồ và Phi-e-rơ rằng Chúa Jesus đã sống lại và sẽ hiện ra cho họ tại Ga-li-lê như Ngài đã phán với các

môn đồ trong Mác 14:28. Thật ngạc nhiên vì thiên sứ chọn ra Phi-e-rơ. Chúa quan tâm đến đức tin của Phi-e-rơ vì ông đã chối Ngài và không hiểu về sự đóng đinh của Ngài.

Những câu kết của sách Mác (16:9-20)

- Những câu kết trong sách Mác là phần Kinh thánh bị tranh cãi kịch liệt nhất vì những câu này nói về tiếng lạ và phép lạ.

Chúa Jesus hiện ra với Ma-ri (16:9-11)

- Người đầu tiên mà Chúa hiện ra là Ma-ri Ma-đơ-len (được ghi chi tiết hơn trong sách Tin lành Giăng)
- Ma-ri đi nói với các môn đồ bà đã thấy Chúa, nhưng họ không tin. Họ đang than khóc vì sự chết của Ngài, và sự đau buồn đã ngăn trở họ tin rằng Chúa đã sống lại.

Chúa Jesus hiện ra với hai môn đồ trên đường Em-mau (16:12-13)

- Điều này được trình bày rõ hơn trong Lu-ca 24:13-33.

Chúa Jesus hiện ra với mười một môn đồ (16:14)

- Sau đó Chúa hiện ra với 11 môn đồ. Ngài trách họ vô tín và cứng lòng. Nhưng Ngài không vì thế mà đuổi họ đi.

Đại mạng lệnh (16:15-18)

- Chúng ta phải chủ động trong việc rao giảng phúc âm.
- Chúa Jesus phán hễ ai tin Ngài và chịu phép báp-têm bằng nước thì sẽ được cứu, nhưng ai không tin thì sẽ bị đoán phạt. Đây là hành động của sự công bình. Chúng ta không thể hoàn toàn công bình và giống như Đấng Christ trừ khi chúng ta chịu phép báp-têm nước (Ma-thi-ơ 3:15)
- Nói tiếng lạ là dành cho mọi kẻ tin. Ai khước từ báp-têm trong Thánh Linh, bằng chứng là nói tiếng mới, là chối bỏ phần lớn của phúc âm. Cũng vậy, là người tin nơi Chúa Jesus, chúng ta cũng có quyền năng bởi huyết báu của Chúa Jesus để đuổi quỷ. Chúa Jesus không phán rằng những phép lạ và việc nói tiếng mới chỉ dành cho Hội thánh Tân ước; nhưng Ngài phán rằng chúng dành cho tất cả ai tin danh của Chúa Jesus.
- Sự chữa lành cũng là một phần trong Đại mạng lệnh. Chữa lành là một phần trong chương trình của Đức Chúa Trời dành cho thế gian. Ngài thường sử dụng sự chữa lành để đem con người đến sự cứu rỗi. Chúng ta muốn tin Chúa và quyền năng của Ngài đến trên chúng ta trong những ngày sau rốt này để chữa lành người bệnh và khiến kẻ chết được sống lại.

SỰ THĂNG THIÊN CỦA ĐÁNG CHRIST (16:19)

Chúa Jesus thăng thiên về trời trong đám mây, Ngài cũng sẽ trở lại giống như vậy. (Công vụ 1:9-11). Sự thăng thiên của Ngài xảy ra trên núi Ô-li-ve (Công vụ 1:12), cũng là nơi mà Ngài sẽ trở lại (Xa-cha-ri 14:4).

CHỨC VỤ CỦA CÁC MÔN ĐỒ SAU NGÀY LỄ NGŨ TUẦN (16:20)

- Lúc này là mười ngày sau sự thăng thiên của Đấng Christ. Họ rao giảng Lời của Đức Chúa Trời với nhiều dấu lạ cặp theo.
- Sách Công vụ các sứ đồ không có phần kết. Nó dừng lại bằng việc Đức Thánh Linh vẫn đang hành động qua các tông đồ của Ngài. Sách Mác và Công vụ đều dừng lại với lưu ý vào sự tuân thủ Đức Thánh Linh liên tục qua những dấu kỳ phép lạ xuyên suốt thời kỳ Hội thánh, không chỉ Hội thánh Tân ước. Vì vậy, chúng ta hãy trông đợi những điều vĩ đại đến từ Đức Chúa Trời.

PHẦN KẾT

Phúc Âm Mác cho chúng ta thấy hình ảnh một người thợ cả lành nghề, làm việc mau lẹ mà không vội vã; mọi bước đều được tính toán và có mục đích. Trong đời sống thuộc linh cũng giống như vậy. Người trưởng thành được biết đến qua những bước đi yên ổn và nhẹ nhàng của họ, dường như họ hoàn thành công việc cho Chúa với ân điển mà không tốn sức lực gì.

Lời cầu nguyện của chúng ta là mỗi người trong chúng ta sẽ được Đức Thánh Linh kiểm soát để mọi việc mình làm có giá trị đời đời. Làm như vậy, chúng ta sẽ kết quả và hiệu quả giống như Chúa Jesus!

